

[Skatteministeren]

Går vi ind på Fremskridtspartiets tankegang, kan jeg oplyse, at en umiddelbar beregning af forslaget fortæller om et nyt skattefradrag i størrelsesordenen ca. 4 mia. kr. Det er altså også et forslag, som har ganske vidtrækkende provenumæssige konsekvenser.

Som det forhåbentlig er fremgået klart af mine bemærkninger, kan regeringen ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Ilse Hansen (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise beslutningsforslaget.

Baggrunden for afvisningen er for det første, at skattefradrag i forbindelse med en given ydelse af en eller anden art eller mangel på samme bliver meget uigennemsigtig og svær at lave om på. For det andet må konsekvensen vel også være, at såfremt man ikke bruger bibliotekerne, skal man også have et skattemæssigt fradrag; hvis man er rask og rørig og ikke bruger sygehusene, skal man vel også have fradrag for det. Og sådan kunne jeg blive ved, der er masser af eksempler.

Og endelig: Hvordan skal vi forholde os i de situationer, hvor der ikke er nogen indtægt at foretage fradrag i? Skal vi i stedet udbetale offentlige refusioner og tilskud?

Altså en afvisning fra vores side.

Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi ganske fascinerede af dette forslag fra Fremskridtspartiet, idet en vedtagelse af forslaget vil give flere reelle valgmuligheder for forældrene; og det er vi stærkt tilhængere af.

Det ideelle er, at pengene følger barnet og ikke institutionen, og det kan opnås ved at give et tilskud til de forældre, som selv passer deres børn og således ikke benytter offentlige pasningstilbud. Men en anden metode, som Fremskridtspartiet foreslår her, er at give forældrene et skattefradrag i stedet. Denne metode er generelt endnu mere tiltalende, selv om det næppe kan udelukkes, at der vil være forældre, der ikke fuldt ud kan udnytte et skattefradrag; men dette problem må imidlertid kunne løses.

Men har vi råd til at tilvejebringe den ideelle løsning? Det tvivler vi på i Det Konservative Folkeparti. Sagen er jo, at den første kontante virkning af forslaget vil være, at der med det samme gives et skattefradrag til de forældre,

der i øjeblikket ikke belaster de offentlige budgetter med udgifter til børnepasning. Det er ganske mange, og derfor vil en vedtagelse af forslaget – selv om der i og for sig er tale om en retfærdighedshandling – sandsynligvis være meget kostbar. Skatteministeren er kommet med et slag på tasken, men det må vi jo kunne dykke nærmere ned i under udvalgsarbejdet.

Hertil kommer, at en familie i en trængt økonomisk situation kan være fristet til at tage deres barn ud af en offentlig pasningsordning – ikke for at passe barnet, men for at lade det passe sig selv. Den samme indvending kan naturligvis også rettes mod en tilskudsordning.

Som det er fremgået, kan Det Konservative Folkeparti ikke uden videre støtte forslaget; men vi synes unægtelig, at det er et spændende forslag, og vi vil gerne medvirke til, at det bliver nøjere analyseret under udvalgsarbejdet.

Svend Heiselberg (V):

Det har altid været Venstres opfattelse, at pengene skulle følge barnet, og det tager dette forslag om et skattefradrag jo også hensyn til, så vi må sige, at Venstre har al sympati for tanken.

Hvorvidt det skal realiseres på den måde, det er foreslået, stiller vi os måske lidt tvivlende over for, også på grund af at det måske bliver så dyrt, at det ikke kan gennemføres. Men det er altså en ting, som vi er indstillet på at ville kigge på i udvalget, og vi er i øvrigt positivt indstillet over for tanken om, at pengene følger barnet.

Jens Thoft (SF):

SF afviser forslaget.

Hr. Svend Heiselberg gav helt åbenbart udtryk for, at han er villig til at lade et par milliarder kroner fosse ud af statskassen til dette formål. Det er SF aldeles ikke villige til, og vi er overordentlig betænkelige ved det princip, som ligger bag hele tankegangen i forslaget: Når man ikke benytter en offentlig ydelse, skal man have et tilskud.

Lad mig spørge i forlængelse af fru Ilse Hansens mange gode eksempler: Hvad med de unge og raske, som ikke benytter vejene, fordi de ikke har bil? Hvad med de syge og gamle, som ikke benytter vejene, fordi de ligger på plejehjem eller hospital? Hvad med militærnægterne, som ikke benytter forsvaret? Skal de